
La lliga dels llibres

**SELECCIÓ
BIBLIOGRÀFICA
PER A L'ALUMNAT DE
CINQUÈ DE PRIMÀRIA**

**Biblioteques de
l'Hospitalet**

L'Hospitalet de Llobregat
Curs 2016-2017

LA LLIGA DELS LLIBRES

Curs 2016- 2017

1	Una gàbia, un tresor i unes sabatilles vermelles Flavia Company. Arcàdia
2	Arriba el senyor Flat! Jaume Copons. Combel
3	Un amic excepcional David Walliams. Montena
4	Amics monstruosos Anna Manso. Animallibres
5	A lo bestia Mar Benegas. Litera
6	La nena que es va convertir en mòbil Francesc Puigpelat. La Galera
7	Història de la bicicleta d'un home llangardaix Fina Casalderrey. Nandibú
8	El aprendiz de brujo y Los Invisibles Jordi Sierra i Fabra. Edebé
9	El niño bisiesto José Luís Alonso de Santos. Kalandraka
10	El vol de l'oreneta David Cirici. Cruilla
11	Fèlix, ets un desastre Jakob M. Leonhard. Animallibres
12	Res no és com diuen els contes Anna Tortajada. Animallibres
13	50 oficis esbojarrats Carles Sala. Cruilla
14	La puerta pequeña Carlo Frabetti. Narval
15	Science fair disaster! Ray O'Ryan. Little Simon

Una gàbia, un tresor i unes sabatilles vermelles

Flavia Company

Ed. La meva Arcàdia

Barcelona: 2014

Gianni Rodari en la seva Gramàtica de la fantasia explica una tècnica per inventar històries anomenada el binomi fantàstic que consisteix en ajuntar un parell de paraules i, a partir d'aquí, crear una història. És una tècnica que, normalment dóna com a resultat històries curtes, divertits o "non-sense" (sense sentit), a la manera d'alguns contes d'en Cortázar o Lewis Carroll.

En aquest llibre hi ha vint-i-un contes en els que l'autora ha ajuntat en cadascun d'ells un parell de substantius més o menys relacionats i ha creat uns contes preciosos, que fan pensar com és la vida.

Com diu a la contraportada: "En una mateixa història, poden coincidir una mòmia i un telèfon, una bruixa i una aspiradora, un funàmbul i la seva ombra o una bicicleta i un cavall. Hi pot aparèixer un extraterrestre desorientat, un tresor tip de ser trobat, una heroïna de videojoc molt llesta i un mag que no tindrà altre remei que fer de conill. Ningú no s'escapa de fer-se sentir i de parar l'orella per saber què volen els altres. Vint-i-un contes per enraonar".

Feia temps que l'ocell intentava fugir de la gàbia. Fins a aquell dia, però, no havia pensat a intentar negociar amb ella una sortida digna. Mai abans no se li havia acudit que parlant-ne potser podria convèncer-la.

-Hem estat junts tota la vida – va piular -. Estic cansat de veure el món a ratlles.

-Doncs a mi em molesta que te'n moguis sempre a dins, però la meva missió és tenir-te presoner. L'escola de gàbies és clara: no els deixis escapar.

Arriba el Sr. Flat!

Jaume Copons

Ed. Combel

Barcelona: 2014

Primer títol de la de la sèrie "L'Agus i els monstres", uns llibres força divertits i que tenen un complement genial en les il·lustracions que acompanyen cadascuna de les pàgines i una tipologia gràfica molt atractiva.

L'Agus és un nen despistat, desordenat, que viu en el seu món i a qui la seva mare li ha de recordar contínuament que endreci l'habitació. Però ell sempre ho deixa per demà. El pare de l'Agus, per la seva banda, sempre està parlant amb el noi per intentar orientar-lo, tot i que l'Agus segueix dalt dels núvols i ni el sent. L'Agus, a més, té una veïna de replà, la Lídia, que és tot el contrari, saberuda i repel·lent, i per això no la suporta gaire.

En aquesta primera aventura, l'Agus troba un ninot de peluix, una mena de monstre, al magatzem de la biblioteca de la seva escola. La bibliotecària, a la qual ha hagut d'ajudar a endreçar el magatzem, li'l regala i el noi se l'emporta perquè li fa gràcia. Però la seva sorpresa és majúscula quan descobreix que el nino parla i es desperta quan li expliquen contes. A més, en Flat, que així es diu el monstre, està buscant als seus amics, altres monstres, que van haver d'escapar dels llibres per diferents circumstàncies que anirem descobrint.

L'emoció comença quan el nino es perd. El noi farà tot el possible per recuperar-lo.

Vaig estar treballant una bona estona al magatzem. Sabeu el que pot arribar a pesar una caixa de cartró plena de llibres? I no en va ser una, no. Van ser-ne dues, tres, quatre, cinc... I quan ja n'havia omplert sis el vaig veure. Era un nino de color taronjós, no gaire gran. Estava tot empolsegat, però em va fer gràcia. Tenia la boca i els ulls grossos. Segons com, de quatre potes potser hauria passat per un gos o un gat, però tal com estava posat semblava més aviat un petit ieti divertit o ... un monstre.

Amics monstruosos

Anna Manso

Ed. Animallibres

Barcelona: 2014

Els pares de la Sandra són un milió de vegades més joves que els pares dels nens i nenes de la seva edat. Els falta pràctica per arribar a ser uns «pares professionals» i sempre necessiten que ella els ajudi.

La Sandra, però, també té un problema. És la nena més tímida i poruga de l'Univers. Per això s'endú un ensurt dels grossos quan, una nit en que es decideix a mirar la seva primera pel·lícula de terror, confon el botó del volum del televisor i desperta als monstres que viuen al soterrani del seu edifici. Són un gos zombi, un gat mòmia, una tortuga Frankenstein i tres periquites fantasmes que ajudaran la nena a vèncer les seves pors i les seves vergonyes.

A la narració ens trobarem amb uns personatges genials, els pares de la Sandra, uns pares molt joves, molt més joves que la resta de pares, però que malgrat la seva joventut són valents i tiren endavant la seva família. A més són molt romàntics i es fan petons tot el dia. La mare treballa com a caixera en un súper del barri i el pare és mecànic de motos.

Una narració divertida i ben tancada que es motiu de moltes reflexions.

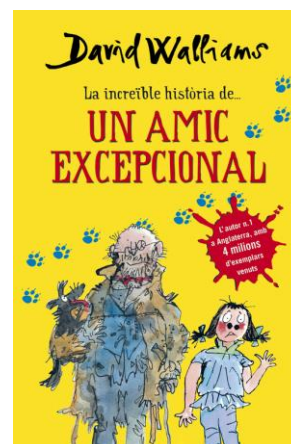
Però tenir dos pares com els meus també te avantatges. Els pares de les meves amigues, quan surten, van al cine, o a sopar, o al teatre, però els meus es llencen de cap a la discoteca, que és el que els agrada de debò, i després m'ensenyen uns balls genials. A casa, en comptes d'una enciclopèdia tenim un karaoke amb el qual ens ho passem la mar de bé. I els Reis no solament porten joguines per a mi. L'últim any a ells els va caure una videoconsola; i a mi, un patinet.

Un amic excepcional

David Walliams

Ed. Montena

Barcelona: 2014

En aquesta sisena història de "la increïble aventura de..." en David Walliams ens presenta la Chloe, una nena de bona família, acostumada, però, a que la seva mare i la seva germana no la tractin bé. A l'escola tampoc es gaire popular. Però un dia coneix al Sr. Ferum, un vagabund que viu al carrer i que fa molta pudor. Es fan amics perquè tots dos se senten sols i troben, l'un en l'altre, comprensió i companyia. El senyor Ferum amaga un passat que la nena intentarà descobrir.

El llibre està escrit en clau humorística (humor anglès, subtil), una mica esbojarrat, però sense defugir de la crítica mordaç al món actual (la política o la televisió, per exemple). El tema de fons és el maltractament infantil i la relació amb les persones desconegudes.

Té un vocabulari molt senzill, la novel·la és fàcil de llegir i enganxa. Serà una de les preferides dels lectors de "la lliga dels llibres" d'aquest curs, probablement.

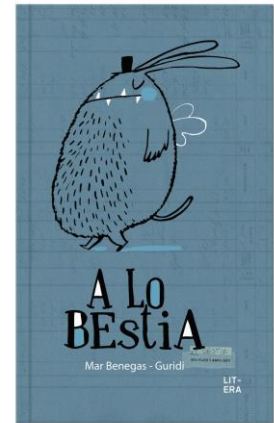
Un bon dia, el senyor Ferum va aparèixer a la ciutat i va prendre possessió d'un vell banc de fusta. Ningú no sabia d'on venia, ni on aniria a parar. En general, la gent el tractava amb amabilitat. De vegades li llançaven unes quantes monedes als peus i s'allunyaven ràpidament amb els ulls plorosos. Però ningú no era realment amable amb ell. Ningú no s'aturava a fer petar la xerrada. En qualsevol cas, ningú no ho va fer fins al dia que una nena es va armar de valor i va anar a parlar-hi, i aquí és on comença la nostra història.

A lo bestia

Mar Benegas

Ed. Llitera

Albuixech: 2014

Un llibre que combina poemes amb il·lustracions. Són uns poemes senzills i fàcils de recordar que tenen molta musicalitat i per això són ideals per ser llegits en veu alta.

En aquest poemes podem trobar frases tendres i dolces i d'altres més esbojarrades i exagerades.

Está estructurat en tres part. A la primera (*como sardinas en lata*) compara les persones amb animals –la madre cotorra, el padre jabalí, el abuelo tortuga, etc.-, la segona (*con la piel de gallina*) repasa els tòpics referits a alguns animals –lágrimas de cocodrilo, jaula de grillos, etc.- i la tercera (*tres pies al gato*) presenta uns enginyosos jocs de paraules amb animals inventats - tacarañas, parafantes, bolserizo, cucharachas, etc.

Un llibre força original.

Conjuro primero

Por un sustantivo
ni duermo ni vivo.

Por un predicado
me has cateado.

Saber si es con uve
la fiebre me sube.

Un verbo en presente
me nubla la mente.

De nada depende:
¡Serás mi serpiente!

Oviejas

Son una especie de abuelas

Que viven en el sofá

Tejen los cuentos de lana

Que luego te contarán

Miedusa

Ten cuidado no te piquen,
Aunque es poco probable,
las medusas siempre huyen
porque son unas cobardes.

La nena que es va convertir en mòbil

Francesc Puigpelat

Ed. La Galera

Barcelona: 2016

La nena del títol és la Mukele, una noia que viu en un poblat a l'Àfrica, a prop de Kilimanjaro, amb la seva nombrosa família. A aquest poblat hi arriben turistes i cooperants que provenen d'altres cultures i d'altres països. Un dia, la Mukele es troba un mòbil perdut. Aquest mòbil serà el culpable que el bruixot de la tribu li faci un malefici i la tanqui dins d'ell.

El llibre ens explica el recorregut que fa el mòbil des del poblat africà fins a Nova York i totes les seves peripècies amb diferents personatges, uns nens del món civilitzat amb els quals la Mukele es comunica mitjançant els SMS i les alarmes del mòbil amb un únic propòsit: que la tornin al poblat, que li desfacin l'encanteri i que pugui tornar a ser una nena de carn i ossos.

La novel·la combina les tradicions dels habitants dels pobles africans amb la modernitat dels qui viuen al primer món. El contrast reflecteix ben bé la realitat actual.

Els quatre infants protagonistes estan ben trobats i tenen valors positius. El bruixot dolent és poderós i llest i això dóna més valor als esforços dels nois per alliberar la Mukele i fer-la sortir del mòbil.

Una bona història d'aventures que va ser mereixedora del Premi Josep M. Folch i Torres 2015.

La vida a l'Àfrica ja no és com abans. Els poblets han canviat molt i comencen a assemblar-se als pobles de qualsevol altre indret del món. Per exemple: on creieu que vaig veure per primera vegada un lleó? Penseu que em vaig creuar amb un lleó tornant del riu? O passejant per la sabana? O caçant amb llances i fletxes? No: el vaig veure per primera vegada a la tele, com qualsevol nena normal i corrent.

Història de la bicicleta d'un home llangardaix

Fina Casalderrey

Ed. Pagès

Barcelona: 2016

L'autora d'aquest relat, la Fina Casalderrey, escriu a la dedicatòria "*...relat amb gust de pastís de xocolata negra i de suc de llimona amb sucre*" i és aquest el gust que et queda quan acabes de llegir la història del nen que té un nom molt gran, Mundo, i que viu en un poble de Terol, Albarracín, amb una mare que muny cabres i fa formatges i un pare, pastor d'un ramat de mil cinc-centes ovelles.

La novel·la comença quan el nen té deu anys i molts somnis al cap. En Mundo és eixerit, intel·ligent i bon jan i un dia coneix a en Camilo, un treballador de la companyia de telèfons que passa pel seu poble instal·lant els pals que aguantaran els fils telefònics. Aquest home, amic del pare del nen, es desplaça amb una bicicleta que tindrà una importància cabdal en els darrers capítols.

La novel·la se situa en els mesos previs a l'esclat de la Guerra Civil on la misteriosa desaparició del pare del nen, situa un escenari on els silencis, les mirades dels veïns, les denúncies, les traïcions i les complicitats formen una teranyina de situacions molt ben explicades, molt sentides i que ens arriben al cor, sense caure en artificis narratius fàcils o previsibles.

El personatge d'en Camilo, l'amic de la família, que ensenya al nen a anar en bicicleta i el fa pujar dalt d'un dels pals de telèfons, esdevé clau perquè les seves anades i vingudes permetran que el nen i la seva mare tinguin coneixement del seu pare desaparegut mitjançant uns llibres que contenen missatges ocults; uns llibres de poesia que són un homenatge a Miguel Hernández (El rayo que no cesa i Viento del pueblo).

...tenia una barra central que anava des del manillar fins al seient i de la barra penjava una maleta negra amb la paraula TELEFONOS en lletres majúscules i un número a sota, 217. Tot escrit en blanc. Darrera del selló, al portaequipatges, hi duia molts cinturons curtets i amples...

El aprendiz de brujo y Los Invisibles

Jordi Sierra i Fabra

Ed. Edebé

Barcelona: 2016

L'aprenent de bruixot es diu Mortimer, té dotze anys i és l'ajudant del professor Haggath, un bruixot del que gairebé ningú no sap que ho és, ja que si no, probablement, acabaria a la foguera. En Haggath prepara una poció que pot reviure un mort i, un cop acabada, li encarrega a en Mortimer que la porti al cementiri. L'avisava que l'ampolla ha d'arribar intacta, i que no es pot vessar ni una gota perquè es podria desencadenar un fet preocupant.

Però un error fatal i el vessament de tres gotes faran reviure una història antiga en la que un nen va ser assassinat. A partir d'aquí, en Mortimer es reuneix amb la colla de "Els Invisibles" per fer justícia i desvetllar l'homicida. Els protagonistes d'aquesta gòtica, tendra i emocionant aventura són, tots ells, orfes i formen una autèntica família perquè van compartir infantesa a l'orfenat Monroe. En Mortimer coneixerà a l'Horace, el noi que va morir quan un borratxo el va atropellar amb el seu cavall i es va negar a portar-lo al hospital. Gràcies a les tres gotes del professor Haggath, l'Horace torna a la vida i assenyala amb el dit cadavèric a Jonas Petigrew, l'alcalde. Però només disposen de tres dies per fer justícia, abans que l'Horace mori de nou.

Aquesta novel·la d'intriga amb l'acció situada a finals del segle XIX, a Anglaterra, amb personatges que tenen noms com McCallister, Jameson, Wilkins, Dougherty o Daltrey, entre altres, va ser mereixedora del premi Edebé.

“La voz del profesor Haggath retumbaba en su cabeza:

—Es una poción muy, muy fuerte, única, difícil, que solo puede funcionar esta noche. En primer lugar, debes llevárselo antes de las doce. En segundo lugar, debes entregar la botella intacta. No la abras. ¡Que no se derrame ni una gota! ¿Lo has entendido? ¡Ni una! ¡Si una sola de esas gotas cayera en otro lugar, podría desencadenar algún hecho... preocupante, por decirlo de forma suave!, ¿entiendes?

¿Qué había querido decir con lo de “hecho preocupante”?

Ni una sola gota... y habían caído tres.

El niño bisiesto

José Luís Alonso de Santos

Ed. Kalandraka

Pontevedra, 2015

En Daniel és un nen de deu anys que se sent diferent de la resta perquè va néixer un 29 de febrer; és per això que a l'escola li diuen "Bisiesto".

Aquest llibre és un relat divertit, escrit en primera persona, de les seves experiències, pensaments i emocions. Ens parla de la seva rebel·lia, de la incomprensió, del primer amor i de l'amistat. "El niño bisiesto" està explicat amb l'espontaneïtat d'un nen i té molt humor, imaginació i ironia. Les situacions que narra són les quotidianes, la qual cosa vol dir que de vegades es compliquen.

El nen repassa la seva vida i coneixem les seves germanes, els seus pares i la relació que manté amb ells. Ens parla les seves pors, dels seus problemes però sobretot ens emociona amb la seva mirada fresca, directa, sense contaminar, una mirada que ens envia moltes preguntes i poques respostes.

El llibre està farcit de nombroses referències cinematogràfiques i literàries, apareixen el Quixot i Sancho, Fuenteovejuna, La història interminable o Robinson Crusoe, per citar-ne alguns, que ens podem servir per ampliar el ventall de coneixements i atansar-nos a la lectura d'alguns clàssics.

...Sí, nací en el montacargas, por eso me pusieron de nombre Daniel, por lo de travieso. No me tocaba en ese momento, y me adelanté para nacer el 29 de febrero, y armé un lío...

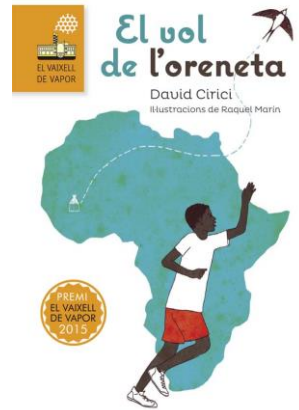
Me acuerdo perfectamente. Mis padres dicen que no me puedo acordar, pero a ver si van a saber ellos mejor que yo cómo fue mi primer día de vida...

El vol de l'oreneta

David Cirici

Ed. Cruïlla

Barcelona: 2015

En Seydou és un nen de Mali que viu a Barcelona amb una família adoptiva des de fa quatre anys. És feliç amb els amics de l'escola i la seva família. En aquest temps no ha deixat d'enviar-se emails amb l'Amina, una companya de l'orfenat on va créixer a Bamako, la capital de Mali. En l'últim correu l'Amina li demana que vaig a veure'l perquè li ha de dir una cosa personalment.

Dos mesos després, el noi fa una cosa gairebé impossible: es cola en un avió com si fos un polissó i se'n torna tot sol cap a l'Àfrica. Vol arribar a un poblet del sud de Mali i trobar-se amb l'Amina per saber què és què li ha passat.

El vol de l'oreneta és una novel·la d'aventures, explicades amb molt de ritme, en la que destaquen el personatge principal, en Seydou, un noi molt decidit i també els paisatges africans que li recorden la seva infantesa. Aquesta història d'amor i compromís està inspirada en uns fets reals i en els viatges que l'autor ha fet a Mali, un país pel qual sent estimació.

En Seydou va posar una mà sobre un dels puntals que sostenia la teulada. Volia sentir la fusta tèbia. Era el seu petit homenatge al mestre de la barretina del color del barranc i de la barbeta blanca. El puntal tenia una petita sargantana esculpida d'una manera molt barroera. L'havia fet un nen del seu curs després que monsieur Otumbo, que feia les classes en francès però se'ls adreçava personalment en llengua dogon, els expliqués la història d'un nen que feia la guitza a les sargantanes.

Fèlix, ets un desastre

Jakob M. Leonhard

Ed. Animallibres

Barcelona: 2014

En Fèlix és tan gandul que per tenir un dia més de vacances decideix entrar a l'escola i empastifar les parets amb grafittis! Ho fa amb el seu millor amic, en Musti, però les coses no surten tal com han previst i se salvarà pels pèls de l'expulsió.

En Fèlix també viurà l'arribada d'una companya nova, la Charleen i, des d'aquell moment competirà per la seva amistat amb en Robert, el guapo de l'escola.

En Felix és un desastre però també és un personatge adorable, una mica caòtic, que ens arriba al cor perquè no sempre es comporta com s'hauria de comportar un noi de 15 anys. Ens recorda a l'aneguet lleig.

La història està escrita d'una manera molt alegre, amb un estil que s'ajusta perfectament al personatge, és entretinguda i deliberadament exagerada per mantenir el ritme tota l'estona. Ofereix algunes sorpreses intel·ligents.

Els capítols molt curts ajuden a la seva lectura. Les il·lustracions, extravagants, representen els personatges però també a monstres imaginaris i lletres, tot pintat com si fos amb un boli de tinta blava, tal com es fa als marges dels llibres durant les llargues i, de vegades, ensopides jornades escolars.

Convé destacar la genial portada que expressa perfectament el contingut del que trobarem a dins.

Les classes, de fet, comencen amb dues hores de retard. Per començar, tinc precisament classe d'anglès amb Ms. Ironfist, que vol dir "puny de ferro". En realitat es diu senyora Schuster, però s'ha guanyat plenament el seu malnom perquè, encara que s'esforci per no perdre la calma, s'irrita de seguida. I, és clar, no podem evitar dedicar-nos tota l'estona a tocar-li el voraviu.

Naturalment, Ms. Ironfist ja ha rebut la notícia de qui ha estat el causant del caos que han trobat a l'escola. De seguida que entro a classe, em dirigeix una mirada assassina i em diu:

—Ah, però mira qui tenim aquí! Però si és el petit Fèlix Bin Laden, el perillós terrorista de pa sucat amb oli.

Res no és com diuen els contes

Anna Tortajada

Animallibres

Barcelona: 2015

La Júlia no pot dormir perquè l'endemà farà deu anys. Li sembla que ja serà gran. Com que el neguit no la deixa dormir, comença a recordar les coses que li han passat a la vida, les que voldria que no hi tornessin mai i les que no voldria oblidar.

En aquesta novel·la, l'Anna Tortajada ens presenta una nena que es planteja moltes qüestions sobre veu el món dels adults i es fa preguntes sobre com superar els obstacles per arribar a solucionar molts dels seus problemes.

La noia creu que el dia del seu aniversari li compraran un abric que ha vist en una botiga de segona mà, perquè els tres que té se li han fet petits.

El conte explica també les relacions de la Júlia amb la família, especialment la seva germana Cristina que sovint li repeteix que res del que diuen els contes és veritat, el seu avi Gaspar, i també els seus millors amics, la Carlota i el Pere.

Les converses amb aquests personatges serveixen per parlar de l'amistat, la crisi econòmica, la pobresa, l'ecologia i sobretot la mort, arran de la pèrdua de l'avi Gaspar. Les reflexions no deixen de ser una crítica a la nostra manera de viure vista des dels ulls d'una nena que és alhora qualsevol infant de deu anys dels que tenim a l'escola.

La novel·la és molt optimista i afronta els diversos temes amb molta naturalitat i sobretot sinceritat, amb un final molt emotiu que tanca de manera perfecta la narració.

L'avi estava bé i de sobte no ho va estar més.

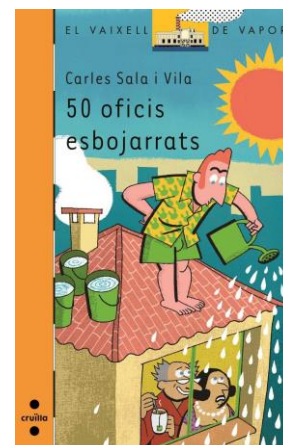
Es va començar a quedar prim, prim, perquè deia que el menjar no li passava. Es va quedar tan sec, que el sabater li havia hagut de fer forats nous a la corretja del cinturó. I la pell, que se li anava tornant d'un color apagat, li va quedar baldera, baldera, com si fos d'una talla més gran que ell.

50 oficis esbojarrats

Carles Sala

Ed. Cruïlla

Barcelona: 2014

Un llibre que és un enfilall força divertit d'oficis imaginaris, alguns fets a partir d'ajuntar dues paraules: Els *xuclagambes*, especialistes en xuclar el cap de les gambes i buidar-ne tot seguit el contingut en un recipient, els *burxanassos*, que fan la feina bruta a les persones que els fa fàstic posar-se el dit al nas, els *baixaquíes*, que avisen els viatgers quan arriba la seva parada... i així fins a cinquanta.

El llibre és un recull de professions estrambòtiques en les que el joc de paraules ofereix moltes opcions d'imaginar altres possibles feines.

Cadascun dels oficis ocupa una pàgina, amb la qual cosa és fàcil de llegir i no cal seguir l'ordre normal de lectura. A més, si es llegeixen molts oficis d'una tirada pot resultar pesat.

Bufabanderes

Professional que, amb la seva bufera, s'encarrega que les banderes voleïn els dies de calma.

En alguns casos se'ls contracta a jornada completa, però el més habitual és que només se sol·licitin els seus serveix durant els actes institucionals, just perquè les banderes quedin ben boniques a les fotos.

La puerta pequeña

Carlo Frabetti

Ed. Narval

Barcelona: 2015

La Mini, una noia que viu amb la seva àvia, passejant a prop del bosc veu una exòtica flor que hi ha en un casalot anomenat la Casa de la Mandràgora, on diuen que hi viu una bruixa. La Mini sent una atracció irrefrenable per entrar. Dins es troba amb un món subterrani en el qual coneixerà éssers increïbles i estranys que l'ajudaran a trobar una princesa amb prou feines més gran que ella. El personatge de la Mini recorda l'Àlicia en terra de meravelles perquè haurà de superar una sèrie de complicades proves.

La Puerta pequeña és un llibre d'aventures narrat en forma de conte fantàstic que ens parla del dolor i la incomprensió però també del valor d'una noia per recuperar el que mai hauria d'haver perdut. Pot semblar una mica dur perquè hi ha la pèrdua d'un pare i l'abandó d'una mare, que a més va embogir quan van desaparèixer el seu marit i la seva filla gran.

El final és previsible, però no per això menys emocionant perquè es desvela el motiu per qual la família de la Mini va desaparèixer. Tot té la seva explicació i descobrim que el que hem llegit és un llibre d'amor familiar, una novel·la de misteri en què els jocs, la bogeria i les endevinalles en realitat formen part d'un conte de recerca i retrobaments.

—Pero hay que tener mucho cuidado con los nombres que se les ponen a las cosas.

—¿Tú crees?

—Pues claro. Si el lobo se llamara ornitorrinco sería más peligroso.

—¿Por qué?

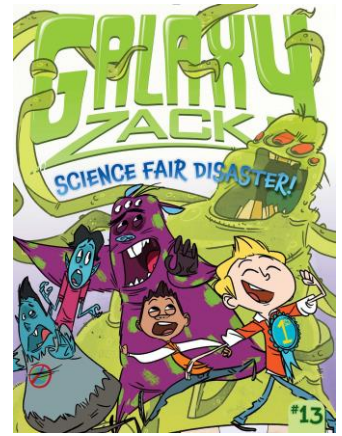
—Porque en vez de gritar: "¡El lobo, el lobo!", habría que gritar "¡El ornitorrinco, el ornitorrinco!", y se tardaría más y habría menos tiempo para huir.

Science fair disaster!

Ray O’Ryan.

Ed. Little Simon

New York, 2016

La novetat d’aquesta edició de *la lliga del llibres* és que trobareu un llibre en anglès. Hem triat un de la sèrie Galaxy Zack que consta de divuit llibres i té força èxit entre els infants anglesos i americans perquè és relativament fàcil de llegir i té il·lustracions a gairebé totes les pàgines, la qual cosa ajuda a la comprensió de la història.

En aquesta tretzena aventura d’en Zack, el noi es prepara per a la Fira de Ciències Intergalàctiques. Hi ha certa pressió per saber qui guanyarà el concurs. Tot i que en Zack n’està convençut de la seva victòria, una sèrie d’errors el fan dubtar i s’haurà d’esforçar al màxim per intentar esmenar-los.

L’autor d’aquesta sèrie, en Ray O’Ryan, és un apassionat de les històries espacials tipus Star Trek que viu a prop de Nova York.

Potser s’haurà de menester l’ajuda del mestre o la mestra d’anglès. Potser.

Zack’s teacher, Mr. Rudolph, came into the classroom. “Good morning,” she began. Mr. Rudolph looked right at Zack. “For some of you, this will be your first science fair,” she said. “Well, luckily we’re in the same boat.”

Zack felt better knowing that this competition was new for Ms. Rudolph, too. He remembered how relieved he was on his first day at Sprockets when he learned that she was also from Earth.